

Примножувати ряди У ЧАСНИКІВ комуністичного змагання! ЗРІДНИЛА НАС БУДОВА

НЕОЗОРА блакить створеного людиною моря і потужна гідроелектростанція, світлі квартали будинків — все це вражає кожного, хто побуває у нашому молодому місті на Дніпрі, бо все це вросло з казковою швидкістю, з випередженням намічених строків.

Але не про це хочеться сказати, а про те, що народилось і зросло на будові без усяких графіків, планів. Це — почуття великої дружби, в якій розквітає душа людини. Така дружба згуртувала передові колективи — бригади бетонників Григорія Отенка, Павла Белікова, Анатолія Колодєєва. В одну сім'ю об'єднала вона і 29 чоловік бригади, яку я очолюю.

На таке довір'я я не розраховувала три роки тому, коли з своєю однокурсницею Світлою Нагорною їхала на будову, після закінчення Зінківської середньої школи на Полтавщині. Побоювалися, що важко буде справитися навіть з найпростішими обов'язками. Так би й було воно, якби поодинокі, без нових друзів. Та в молодіжній бригаді Василя Сідуса нас, новачків, відразу ж оточили увагою. Скоро ми вже встигали і роботу свою виконувати, і навчатися на курсах мотористів.

Така увага до кожного робітника стала основою у моїй роботі, відколи мені доручили бути керівником бригади. Колектив наш з 1959 року носить звання комуністичного. Заслужили його наші дівчата, бо й іншим допомагають.

Люба Валко однією з останніх прийшла в бригаду. Тиха, в роботі старанна, вона жила думками про високі заробітки та якимись своїми інтересами. А якими саме — ні з ким у бригаді не ділилась. Пройшло небагато часу і нашу Любу немов підмінили: енергійна, весела, бере участь в художній самодіяльності, навчається на курсах газозварювальників. А почалося з того, що час від часу їй давали яке-небудь комсомольське доручення — приміром, допомогти в оформленні стінгазети. Бригада потурбувалась про те, щоб Любу поселили в гуртожиток.

Теплу увагу друзів відчула і Марія Бажанюк. Чоловік її в армії, а у неї — мала дитина. Важкувато довелось б їй, коли б не друзі з бригади, які у всьому допоможуть — і паливо завезуть, і за малюком приглянуть. У Марії завдяки друзям теж є тепер час для навчання, для громадської роботи.

Заповідь — «всім вчитися» у нас особливо ретельно виконується. Адже молодість і навчання — завжди поряд. Більшість членів бригади професію будівельника обрала на все життя. Таня Даценко вчиться в інженерно-будівельному інституті, а Людмила Ярмошенко — в будівельному технікумі.

Дехто з дівчат, і я в тому числі, відвідуємо курси по підготовці у вуз. Ганна Хмельова ще тільки закінчує вечірню школу, а Віра Неровна і Світлана Богуславська навчаються на курсах медсестер.

Великим змістом наповнений кожен день творців новобудови. Увійшовши в ритм такого життя, ми не хочемо з ним розлучатись. Бригада має намір разом поїхати на будівництво Київської ГЕС.

Г. ВОВК,

бригадир колективу комуністичної праці.
Кременчуггесбуд.

Дорогу резервам, заслон — втратам!

ПОХІД ЗА ЕКОНОМІЮ І БЕРЕЖЛИВІСТЬ

СТВОРЕНІ декілька місяців тому на заводі «Сільгоспдеталь» загальнозаводський і цехові комсомольські штаби по боротьбі з непродуктивними втратами вже завоювали собі чималий авторитет. Особливо активувалась їх діяльність останнім часом, у зв'язку з постановою ЦК ВЛКСМ «Дорогу резервам, заслон — втратам».

Такі штаби створено у кожному цеху. Тут, безпосередньо на робочих місцях, вони ведуть боротьбу за економію кожного кілограма металу, кожної кіловат-години електроенергії.

Штаб ковчеського цеху, очолюваний Григорієм Гергелем, слідкує за тим, щоб якнайраціональніше використовувалось листове залізо і при розкроюванні його було якнайменше відходів. Залізо, знекомлене робітниками цього цеху, а також токарями з механічного, комсомольці використовують на виробництво понадпланових механізмів для комплексу «101», а також для комплексної механізації ферм у підшефному колгоспі ім. Держинського Кіровоградського району.

Штаб при відділі головного механіка оголосив рішучу війну безгосподарним витратам електроенергії. Членам штабу тт. Кухті, Лементі, Пересуньку доручено централізувати освітлення по всій території заводу й слідкувати, щоб завжди виключалась електроенергія під час перерв, щоб не було перевитрат її у неповній зміні.

Світло кожної лампочки, що горить даремно, виливається у великий потік неощадливо витраченої електроенергії. Штабом підраховано, що коли не допускати цього, то до кінця року можна заощадити 3 тисячі кіловат-годин. І якщо

декому з робітників своєчасно невиключена лампочка здається дрібницею, комсомольці настійливо нагадують таким про економію.

Штаб механічного цеху, очолюваний В. Грекулом, працює особливо активно. Тут вже зроблено ряд хороших справ. Наприклад, підмітили комсомольці, що непростимо багато часу витрачають робітники на заточування ріжучих інструментів. Члени штабу тт. Орел, Борк, Іванчук взяли за завдання вирішити цю справу. І вони розв'язали її просто й зручно для всіх. Замість двох кругів для заточки встановлено чотири.

Штаб слідкує, щоб безперервно і на повну потужність працювали верстати. Кожного тижня перевіряється якість їх змащування. Штабом проведена перевірка технічної справності верстатів. Складені акти представлено головному механіку заводу.

Але зроблене — лише частина того, що ми передбачаємо зробити до кінця року. Ми послідовно вишуємо нові внутрішні резерви і добиваємося їх використання. До них, насамперед, належить впровадження нової техніки. Під нашим наглядом перебуває пуск в дію і завантаження гідрокопіювального верстата, а також модернізованого револьверного.

Збережені комсомольцями години, кілограми матеріалів перетворюються в надпланову сільськогосподарську техніку для колгоспного села.

В. КРАШТАН, В. ГРИГОРАШ — члени комсомольського штабу по боротьбі з втратами, м. Кіровоград, завод «Сільгоспдеталь».

Серед робітників Гайворонського паровозремонтного заводу багато справжніх друзів токаря О. Климиник. Полюбили вони цю дівчину в кумачевій косинці за ширю і веселу вдачу, за вірність слову, за тепло дівочої душі. Оля завжди серед молоді. Вона — змілий організатор вечорів відпочинку, культурних заходів.

Хороше говорять про О. Климиник і як про виробничницю. На завод вона прийшла два роки тому. Ще в школі Оля одержала спеціальність токаря, полюбила її. Дівчина переконана, що її професія найкраща. Зараз Оля вступила у змагання за звання ударника комуністичної праці.

На знімку: О. КИЛИМНИК.

Фото В. ЯТРАНЕВА.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДАВИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 40 (391).

Неділя, 2 квітня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Управляти машиною Євген Іваненко навчився ще будучи школярем. Разом з атестатом зрілості він одержав права помічника машиніста електровоза.

Зараз він працює на Семітасько-Голоківському вуглерозрізі, а після роботи відвідує курси по підготовці у вуз. Адже хлопець готується стати студентом політехнічного інституту.

На знімку: Євген ІВАНЕНКО.

Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

За почесне звання

КОМУНІСТИЧНИЙ рух охопив усі цехи нашого заводу. Осторонь його не залишилися і працівники спеціального конструкторського бюро. Ініціатором боротьби за звання комуністичної конструкторської групи стала група туківих і лісних сівалок, яку очолює т. Кривошея. Почин підтримали першими конструктори груп бурякових сівалок (керівник т. Слуцкер), зернових (керівник т. Вінницький). Зараз у змагання включилось сім конструкторських груп.

Особливо активно борються за почесне звання молоді спеціалісти. Вони працюють над виконанням технічного плану по створенню нових зразків позівних машин. А закінчивши роботу, поспішають на заняття у вечірньому технікумі та інституті, беруть активну участь в художній самодіяльності, громадському житті заводу.

В. ЛИТВИНЕНКО, конструктор СКБ заводу «Червона зірка».

Хай поряд з кожним ударником комуністичної праці до XXII з'їзду партії стане товариш по верстату, по ланці, по професії. Хай поряд з номіною бригадою комуністичної праці буде хоча б ще одна на сусідній ділянці або в іншій зміні.

ЦВІСТИ САДАМ, ШУМІТИ ЛІСОСМУГАМ

З КОЖНИМ днем все більш і більш розбурнуковується дерева і кущі. Незабаром міста і села, шляхи і ниви вкрийються смарагдовою зеленню. Тиністі сади й ліси, парки і сквери привабливо манитимуть до себе тисячі і тисячі людей.

Тож у ці дві кожен з вас, молоді друзі, повинен запитати себе: «А що я зробив для того, щоб прикрасити свій край, щоб дати люду свій найкращий дар?».

Як і щороку, в нашій області почався традиційний весняний місячник лісу й саду. Комсомольці і піонери Кіровоградщини з 1 квітня по 1 травня зобов'язалися посадити 2.200 гектарів садів, 370 гектарів виноградників, 550 гектарів лісосмуг, 200 кілометрів живої огорожі в селах та озеленити 370 кілометрів шляхів.

Сквізь, у селах і містах, нехай стане традицією відзначати лєнінські дні й інші ювілейні дати, комсомольські пленуми і збори закладанням нових зелених насаджень. Для кожного юнака і дівчини, молодого батька й матері хай стане невід'ємним звичаєм відмічати посадкою дерев своїх іменин, дня одруження, дня народження дитини.

Друзі! Сьогодні — перший зелений недільник! Хай же розквітають нові сади, гаї і сквери на рідній обласнонській Кіровоградщині!

Мартенівська піч готується до пуску

НИЖНІЙ ТАГІЛ, 31. (ТАРС). Надзвичайно швидко — лише за три місяці — вросла нова великовантажна мартенівська піч Нижньо-Тагільського металургійного комбінату. Історія будівництва подібних об'єктів не знала таких коротких строків. І це не випадково. В колективі ударної комсомольської будови сотні гарячих сердець, умілих рук. За два з половиною місяці замість трьох з половиною бригади муля-

рив Закірова і Рау виклали 90-метровий димар. Удвоє більший виробіток давали бульдозерист Бережної і екскаваторник Вагін. Справжній трудовий подвиг здійснили монтажні бригади Коротнишева, Шитова, Тарасова і Пономарьова. Це вони встановили колонні робочі площадки в «повітрі», коли ще не було фундаментів.

Тепер передпускові роботи завершуються.

УСПІХ ПЕРШОГО НЕДІЛЬНИКА

Ударно розпочали комсомольський місячник по збиранню металевого лому комсомольці нашого колгоспу. Організовано вийшли вони на перший недільник, за час якого лише комсомольцями п'ятої бригади зібрано 1.230 кілограмів металолому.

Комсомольці Петро Мазур, Олексій Петрієнко, Сергій Перкін взяли підводу і протягом шести годин об'їхали усі подвір'я селгоспників, шукаючи металеві скарби.

Окрилені першим успіхом, комсомольці цієї бригадної організації беруться до кінця місячника зібрати дві тонни металолому.

А. ГАШПОРЕНКО, секретар комсомольської організації колгоспу «Україна» Ново-Архангельського району.

Команду дали. А далі?

НА розширеному пленумі ЦК ЛКСМУ немало уваги приділялося розвитку птахівництва. Йшлося про те, щоб комсомольці, скориставшись досвідом славнозвісних молодих працівників птахоферм, таких як В. Сидора, В. Мозгова та інші, взяли шефство над розвитком цієї галузі.

Як же комсомольські активісти Ново-Архангельського району, що були на пленумі, впроваджують досвід передових пташниць? Колгоспи району вирощують непогані врожаї зернових і технічних культур, займають одне з перших місць в області по виробництву молока. А от по розвитку птахівництва, по виробництву пташиного м'яса з року в рік різко відстають, замикають обласне зведення. Тимчасом відомо, що новоархангельські мають багаті невичерпні можливості для вирощування пташ, особливо водоплавної. Всі колгоспи електрифіковані, через села і поля району несуть свої води Синюха і її притока Вись, майже у кожній з 16 артілей є свої ставки.

Ново-Архангельський райком ЛКСМУ не впроваджує досвід передових пташниць

реження, вирощування молодняка пташ.

В цьому році трудівники артілі зобов'язалися одержати 40 тисяч яєць — по 80 штук від курки-несучки, виробити по два центнери пташиного м'яса на 100 гектарів зернових, довести поголів'я пташ до шести тисяч.

Нові зобов'язання високі. Але у їх здійсненні знову ж повторюються старі, минулорічні помилки. Досі не з'ясовано: хто буде доглядати молодняк пташ, не готові брудери. Комсомольська організація налічує 58 членів ВЛКСМ. Якби вона по-справжньому взяла шефство над птахівництвом, то могла б зробити багато.

— У нас не передбачено такого пункту в соціалістичних зобов'язаннях, — пояснює секретар комітету комсомолу Раїса Мацько. — Але якщо потрібно, то ми й за вирощування пташ візьмемося...

Колгосп імені Сталіна відомий в області високими врожаєми кукурудзи. А от пташ тут також недолюблюють. Правда, яйця державі здають, але не з колгоспної птахоферми, а ті, що закуплені у колгоспників.

— На птахофермі я не буваю, — визнає секретар комсомольської організації Анатолій Осьмаков. — Молодь там не працює, так мені там і робити нічого...

Не займаються шефством над птахівництвом і комсомольські організації колгоспу імені Кірова, імені Куйбишева, «Победа», «Шлях до комунізму».

Торік район виконав соціалістичне зобов'язання по виробництву яєць всього лише на третину і має у два рази нижчий показник проти середньообласного. Та це не завдило райкому комсомолу звітувати обласному комітету, що комсомольці і молодь району нібито виростили і здали 36 тисяч голів пташ. Звідки ж взялася ця цифра?

Райком комсомолу, первинні комсомольські організації і в цьому році не спрямовують увагу молоді на піднесення цієї занедбані в районі галузі.

— На нараді секретарів ми таку команду дали, — виправдується секретар райкому А. Будник.

Але він, очевидно, забуває, що після прийнятого рішення або даної вказівки потрібна велика, копійка організаційська робота. Комсомольський працівник — це організатор, і його робо-

ту оцінюють по наслідках. А наслідки знову невтішні. Минуло три місяці третього року семирічки, два місяці після пленуму ЦК ЛКСМУ. Що ж зробили комсомольські організації, зокрема, райком комсомолу по впровадженню досвіду передових пташниць? Зовсім нічого. Правда, первинні організації колгоспів імені Леніна, імені Шевченка, імені Жданова обговорили на своїх зборах питання шефства над птахівництвом. Знайшлися ентузіасти, які тут же, на зборах, просили направити їх на птахоферми. Своє гаряче бажання працювати в цій галузі виявили комсомолки Надія Красницька, Таміла Токаренко, Галина Гоніна та інші. Але вони досі не приступили до роботи.

Чому ж так трапилося? Райком комсомолу не підтримує хопеше починання комсомольців. А давно потрібно було організувати школу передового досвіду молодих пташниць, навчати молодь кращим методам, перейняти досвід роботи пташниць колгоспу імені Литвинова.

— Це наш «маяк», — кажуть у районі. Торік тут одержали по 117 яєць на курку-несучку при надзвичайно низькій собівартості. Виступаючи на нараді передовиків сільського господарства в Цілиннограді, М. С. Хрущов закликав комсомольців взяти в свої руки вирощування пташ. Він порадиш звернутися до учнів старших класів середніх шкіл зайнятися птахівництвом.

Випускники десятого класу Нерубайської, Скал-Хутірської середніх шкіл твердо вирішили залишитися працювати в колгоспі. Ось якби райком комсомолу, райВНО провели таку роботу з усіма десятикласниками, то, безумовно, в колгоспі колгоспні птахоферми взяли б у свої руки комсомольці.

Молодь, всі трудівники району повинні знати, що пташине м'ясо можна одержати при значно менших затратах, ніж свинину. Адже на один кілограм приросту качинового м'яса потрібно кормових одиниць на одну третину менше, ніж при відгодівлі свиней. І ще одна перевага — це найбільш швидкозріла галузь тваринництва...

Комсомольським активістам, всім комсомольцям треба по-бойовому, по-комсомольськи взятися за розведення пташ, підняти молодь, піонерів на освоєння «голубої ціліни», домогтися того, щоб ліквідувати ганебне відставання району по виробництву дієтичного м'яса.

П. МАРЧЕНКО.

класники міста. Дуже сподобався всім присутнім і учасникам новорічний бал-маскарад, тематичні вечори.

Члени клубу подають велику допомогу в організації культурно-масової роботи в школах, працюють загоновими вожатими. Кожен з них обов'язково навчається в одному з гуртків Будинку піонерів і знайомиться з роботою всіх гуртків, які працюють тут.

Тепер майже в усіх школах району створюються клуби старшокласників. Як показує досвід, це краща форма залучення учнів старших класів до громадського життя, до активної участі в культурно-масовій роботі.

В. ТЕРЕЩЕНКО, член корпусу «Молодого комунара», Ново-Георгіївський район.

ЧАСТО на семінарах секретарів первинних організацій, на нарадах критикують окремі комсомольські організації за те, що в них нудно, нецікаво проходять комсомольські збори. Секретарі безпорадно розводять руками, не знаючи, чим це пояснити, скаржаться, що не всі члени ВЛКСМ відвідують збори.

І справді, в багатьох первинних організаціях на зборах просто нудно, мало виступаючих, збори йдуть мляво, ніби зібрались сюди дідуся і бабуся, яких нічого не цікавить. Часом і в нашому колгоспі збори проходять погано, молодь ніяк не висидить спокійно до кінця.

У мене виникла думка: а чому б нам, секретарям первинних організацій, ватажкам молоді не обмінятися думками з приводу того, як краще організувати збори, щоб вони пройшли цікаво, захоплююче, щоб вони хвилювали кожного, які питання слід виносити на обговорення і т. д.

Думаю, що ці питання хвилюють всіх комсомольських ватажків, і особливо тих, у яких малий досвід роботи, і такий обмін думками буде всім нам корисним. Я звертаюсь до всіх вожаків з проханням висловити свої міркування, поради з цього приводу через нашу молодіжну газету.

Ніна КОВАЛЬ, секретар комсомольської організації колгоспу імені Свердлова Бобринецького району.

ЯКЩО ЗБОРИ ДОБРЕ ПІДГОТОВЛЕНІ

Що він робить? Знайомить юнаків і дівчат з порядком денним наступних зборів, разом з молоддю радиться про що потрібно говорити на них, а часом окремим членам ВЛКСМ дає доручення чи радить виступити з розповіддю про роботу певного колективу людей чи поведінку окремих товаришів.

За тиждень до зборів у всіх бригадах колгоспу з'являються оголошення, в яких вказується день, час і місце їх проведення та порядок денний. На збори завжди запрошуються керівники артілі і спеціалісти.

Тон зборам задає основна доповідь. Її необхідно зробити діловою і глибокою, цікавою і запальною з тим, щоб кожного, як кажуть, заділа за живе, дійшла до розуму і серця людини. Тоді комсомольці обов'язково виступлять і візьмуть активну участь в обговоренні.

Велике значення має також правильне, продумане і не, продумане і змістовне ведення зборів. Ми стараємося, щоб до президії висувались не одні й ті ж люди, щоб кожен комсомолец міг вести збори, оформити протокол.

Ось приклад одних зборів. Перше питання — прийом в ряди ВЛКСМ. Прийом проходить у нас завжди в урочистій обстановці. Ми прагнемо, щоб день цей назавжди запам'ятався юнакові чи дівчині.

Ми розглядали тоді також питання про хід ремонту сільгоспмашин і інвентаря. В доповіді було відмічено, що ряд товаришів—В. Ларіонов, В. Тарануха, О. Романов — сумлінно ставляться до своїх обов'язків, вірний їм інвентар заздалегідь підготували до весни. В. Ларіонов розповів, як він організував свою роботу, що йому дало можливість вчасно полагодити сільгоспмашини. А таких механізаторів, як М. Самсонова, В. Сокурєнка, В. Калугіна, було піддано різкій критиці за безгосподарське ставлення до техніки, за повільний ремонт.

Було прийнято рішення, яким зобов'язали окремих комсомольців найближчим часом ліквідувати всі недоліки у підготовці до весни. Л. Замашний і В. Колісаньку було доручено перевірити виконання цього рішення. Через тиждень після зборів знову зібрався комітет.

І так у нас завжди. Старанна підготовка зборів, боротьба за виконання всіх пунктів прийнятих рішень і є запорукою того, що у нас збори проходять жваво, цікаво.

Г. ТЕМНА, секретар комсомольської організації колгоспу «Україна» Знам'янського району.

ГОСПОДАР СТЕПУ

ГЕН, АЖ ЗА ОБРІЙ, розкинулася поля колгоспу «Росія» Ново-Українського району. Там зеленим килимом вкрила землю озимина, а її в артілі близько двох тисяч гектарів. На інших масивах ще чорніє рілля, в яку механізатори бригад Віктора Андріяша та Миколи Цертія в ці гарячі дні заробляють зерно під новий врожай, високий врожай третього року семирічки.

Маяком сільських механізаторів стала комсомольсько-молодіжна бригада, очолювана справжнім господарем степу Віктором Андріяшем. Це їй, першій в області, присвоєно почесне звання комуністичної.

Трактористи бригади свято беруть це високе звання. Вспенні в своїх силах, вони виростили в цьому році виростили не менш як по 28 центнерів зернових, по 55 центнерів зерна і по 350 центнерів зеленої маси кукурудзи, по 310 центнерів цукрових буряків на кожному гектарі. Зараз механізатори успішно ведуть польові роботи. За півтора дні закрито вологу на 780 гектарах, за 3 дні піднято 178 гектарів веснооранки, закінчено сіябу ранніх колосових і трав.

Все це — результат умілої організації праці, водіння агрегатів на підвищених швидкостях. Молоді трактористи комсомольської бригади Віктор Мудрий, Андрій Новак, Леонід Тетенко та інші виконують по півтора норми.

У бригаді все готове до сіябу цукрових буряків та кукурудзи, з сіявкою якої бригада вирішила вийти на два дні раніше встановленого строку.

М. АНДРІЯШЕНКО. На знімку: бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія» Ново-Українського району Віктор АНДРІЯШ контролює групову роботу посівних агрегатів. Фото А. ДІБРОВНОГО.

А ЯК ВИ ПРОВІДИТЕ СВОЄ ДОЗВІЛЛЯ!

КЛУБ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДІЄ

СУБОТА... Закінчилися в школах заняття. Але Аркадію Худобіну і інших учням шкіл селища гідробудівників треба поспішати це на одне заняття: вони — члени ради клубу старшокласників при Ново-Георгіївському Будинку піонерів.

Клуб старшокласників у нас організовано пізніше тому. А думка така визріла ще в минулому навчальному році, коли ми замислилися над тим, як краще повести роботу серед старшокласників, згуртувати їх. Це питання неодноразово

обговорювалося і на педагогічній раді Будинку піонерів, і на засіданні районної ради піонерської організації. Тоді й прийшли всі до одного висновку: створити такий клуб, який став би штабом всіх цікавих справ учнівської молоді.

Нині близько 80 юнаків та дівчат відвідують заняття клубу, які проходять двічі на місяць. 13 з них найбільш активних і здібних увійшли в раду. Створено секції юних кореспондентів, громадських розповсюджувачів літератури, масовиків-вітівників.

Щомісяця члени клубу готують вечір. На нього запрошуються всі старшо-

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 2 квітня 1961 р., 2 стор.

ЩАСТЯ

Дмитра Постолатія

У МОЛОДШОГО сер-жанта Дмитра Постолатія велика радість: у переддень 43-х роковин Радянської Армії його приняли до лав Комуністичної партії.

...З хвилюванням розповідає Дмитро про своє дитинство, про перші трудові кроки.

Після закінчення школи юнак став працювати завідуючим клубом у рідному селі Лозоватці. Любов до музики, організаторські здібності хлопця дозволяли назавжди залишитися на клубній роботі. Та Дмитру хотілося й іншої романтики: суворой, буденної, після якої пісні і музика були б справжнім відпочинком.

І юнак став шофером. А вже восени 1958 року розлетілася слава по Ульяновському району про дев'ятнадцятирічного шофера швидкісника.

Справжня любов до техніки і музикального мистецтва допомогли Дмитру і в рядах Радянської Армії стати відмінником бойової і політичної підготовки.

І. КРИШТОПА,
командир Н-ської частини.

„ХМАРИ НАД БОРСЬКОМ“

КІНО

Пронесли останні кадри фільму, в залі давно вже спалахнуло яскраве світло, а з екрану на вас все ще дивляться чудові, сумно-радісні очі Олі — героїні кінокартини «Хмари над Борськом». Вони наче говорять: «Батьки і матері, вчителі й товариші, будьте пильними! Хай ні з ким не станеться те, що було зі мною!».

...Радянська людина готується до польоту в космос. Мільйони трудящих беруть участь в будівництві нового життя, шлях якого веде до комунізму. І тут же, десь зовсім поряд, в темних закутках чісь брудні лпкі руки чнуть павутиння, в яке інколи потрапляють зовсім юні душі.

Сектанти... Багато фейлетонів, статей, оповідань написано про їх підступну діяльність. Нещадно викрикнув фанатизм сектантів Максим Горький в своєму романі «Життя Клима Самгіна».

В нашому великому житті ці бузувіри і святоші

займають крихітне, зовсім маленьке місце, але все ж вони його займають. І якщо їм таки вдається втягти в свої тенета нову жертву — значить, десь ми втратили пильність, виявились короткозорими, байдужими по відношенню до наших товаришів.

Філософія сектантів-п'ятидесятників кличе до покірливості. Це не нова думка. Століттями святоші різних відтінків закликали до примирення. А за спинами цих «апостолів» стояла інквізиція.

А сьогодні? І сьогодні в колоніальних країнах ще нишпорять місіонери різних мастей, які мечем і хрестом намагаються поповелити людську волю. Ось чому фільм «Хмари над Борськом» — твір необхідний і своєчасний.

В центрі кінокартини — драматична доля школярки, комсомолки Олі Рожкової.

Дівчина росте без матері. Батько — головний інженер заводу виховує її в короткі перерви між телефонними, діловими розмовами. Ми бачимо допитливі, ще дитячі очі, які вимагають відповіді на багато хвилюючих, незрозумілих питань.

Оля шукала поради у вчителів. Адже в 16 років так потрібна дружна допомога, ласкаве слово! Хочеться весь час відчувати надійне товариське плече, хочеться знати, яким єдино вірним шляхом йти в нове життя. Але батько зайнятий своїми справами, йому все ніколи. Директор школи — байдужа, егоїстична людина, насміявся над першим, чистим, наче сонячне проміння, почуттям дівчини. Лише сектанти виявились «добрими, хорошими». Вони жаліли «бідну дівчину», цикавили її долею. Під їх впливом Оля поклала батькові на стіл комсомольський квиток, пішла зі школи, стала сектанткою.

Весь фільм пройнятий великою людською правдою і життєвістю. З внутрішньою силою і темпераментом поставлені сцени моління, розп'яття Рожкової на хресті.

Чудово грає образ Олі Гуля — учениця акторського училища при Дитячому центральному театрі. Молода актриса за своїми внутрішніми і зовнішніми можливостями надзвичайно добре відповідає образу глибокої героїні — дівчини з чутливою душею, чистої, чесною.

Фільм «Хмари над Борськом» втілює на екрані актуальну і дуже потрібну тему, розвінчує мракобісів і кличе до пильності.

О. ГУДАЛОВ.

Вечори, лекції, зустрічі

Велика увага в нашій школі приділяється культурно-естетичному вихованню учнів. На вечорах, лекціях, п'ятихвилинках, які проводяться перед уроками, школярі вчать культури поведінки, збагачують свої знання з літератури та мистецтва. Школа вже придбала 450 репродукцій з картин Третяковської галереї.

Для кращої організації відпочинку школярів з ініціативи комсомольців нашої школи створено клуб десятикласників. Членами клубу є всі десятикласники трьох шкіл міста.

Перша зустріч у клубі була присвячена культурі і поведінці нашої молоді. Комсомольці з обуренням говорили про тих, хто ухляється від праці, хто грубо поводить себе в громадських місцях.

Клубні зустрічі згуртовують десятикласників різних шкіл, дають можливість посперечатись, порозмовляти із своїм ровесником.

Володимир ОЛЬШАНКО,
секретар комсомольської організації Маловисківської середньої школи № 3.

Молодий професій

Любима вчителька

С. М. Гуревич — випускниця Дніпропетровського сільськогосподарського інституту. Їй, агрономові широкого профілю, доручили вести в Малоавіківській середній школі №3 практичні заняття по овочівництву.

Не маючи спеціальної педагогічної освіти, вона все ж знайшла спільну мову з школярами і її без вагань призначили керівником 10 «б» класу.

Світлана Миколаївна зуміла захопити учнів своєю спеціальністю. Ще на початку навчального року вона організувала посадку шкільного саду. Десятикласники копали ямки, а малюки-першокласники садили деревця і пообіцяли доглядати їх на протязі всього шкільного життя.

За пропозицією Світлани Миколаївни в школі організоване товариство зеленого друга.

Такими ж неспокійними, як і їх вихователька, стали учні 10 «б» класу. Вони цікавляться мистецтвом, літературою, стали активними учасниками художньої самодіяльності. Цікаво пройшли в школі організовані ними тематичні вечори «Третяковська галерея», «В. В. Маяковський».

10 «б» займає перше місце в школі по санітарному стану і друге — по успішності.

Т. МОТОРНА,
наш позаштатний кореспондент.

ПОЕТ-РОБІТНИК

ДМИТРА Лапченка знають в Ульяновському районі не тільки як досвідченого столяра Ульяновського цукрокомбінату, а й як активного робкора районної газети «Шляхом Леніна». Він має чималі життєвий досвід. За бойові подвиги на фронтах Великої Вітчизняної війни Радянський уряд нагородив Дмитра Лапченка двома орденами Червоної Зірки, двома медалями «За відвагу» та іншими медалями.

Любить Дмитро Лапченко у вільний час віддаватися поезії. В свій час його вірші друкувалися в «Пятигорской правде», у фронтових газетах, а нині з'являються на сторінках газети «Шляхом Леніна». Сьогодні вірші поета-робітника пропонуємо увазі читачів «Молодого комунара».

ПОРТРЕТ
Ложится на холсте
мазок к мазку...
Рука художника
портрет нарисовала
Того, кто спас от гибели
Москву,
Кто сделал Русь
Советскою державой.
Смотрю в живые ясные
глаза,
И вижу в них сиянье
коммунизма.
— Спасибо Ленину, —
я вслух сказал,
Он жизнь вдохнул
моей Отчизне!

ОСКОЛОК
Заржавленный осколок
я нашел,

Не больше — сотая
спаряда,
Быть может он сквозь
грудь прошел
Одн-полчанина-солдата.
Загадочен. Холоден.
Глух и нем.
Держу в руках,
как злую птицу.
Его загадочность
понятна мне:
Он мировой войны
частица.

ВСТРЕЧА
Небо майское
перехвачено
Разузорным кушаком.
Солнце смотрит озадачено
Бледножелтым пятяком.
Дождик нитями изрядно
Моросит нам сквозь
листву,
Но мне солнечно,
отрадно —
Ведь со мной ты наяву!

МАЛЕНЬКИЕ БАСНИ
МЫШКА
Увидев Кошку, Мышка
Сказала: — Крышка!..

ТЕНЬ
Столбу хвалилась Тень:
— Я держу плетеный

ПРИМУС
На Электроплитку
расшумелся Примус:
— Тихоня ты!..
И ей поставил минус.

РАДИОПРИЕМНИК
Радиоприемнику твердит
Радиоточка:
— Ты — индивидуалист!
Ты — одиночка!

Семикласниця Кіровоградської середньої школи № 6 Г. СЕЛЕЗНЬОВА над усе любить хореографічне мистецтво. Подивіться, з яким натхненням виконує пісню «Індійський народний танець». Довго аплодували їй глядачі на міській олімпіаді художньої самодіяльності.
Фото В. Штейнберга.

КРИТИКУ ВИЗНАНО ПРАВИЛЬНОЮ

Бюро Знам'янського міського ЛКСМУ, обговоривши надруковану в № 27 газети «Молодий комунар» кореспонденцію «Обминаючи маяки», визнало критику справедливою. Для усунення викритих упущень вжито заходів. Так, у колгоспі «Україна» створено комплексні комсомольсько-молодіжні ланки по вирощуванню кукурудзи, які очолили комсомольці Г. Іщенко, М. Панков, Г. Темна. Ці ланки вирощуватимуть кукурудзу на площі 250 гектарів. Під її посіви вистезано понад 1400 тонн добрив.

Новостворені ланки молодих кукурудзоводів з колгоспу імені Сталіна, які очолюють комсомольці Л. Побил та Н. Макачук, борються за одержання 55 центнерів кукурудзи у зерні на кожному гектарі. Укомплектовані комсомольсько-молодіжні ланки і в інших колгоспах району.

Зараз проходять рейди по перевірці готовності до сівби кукурудзи.

С. ГРЕБЕНЮК,
секретар Знам'янського міського ЛКСМУ.
«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 2 квітня 1961 р., 3 стор.

Біля Карти області

ВЗДОВЖ передмістя Кіровограда (район Ново-Олексіївка), звивистою стрічкою тягнуться земляні вали. Деякі частини цієї споруди ще й сьогодні вражають кожного своїми крутими високими спусками. До наших днів збереглися тут і дві гармати, які стоять на кам'яних постаментах обабіч брукованого шляху.

Коли на стару фортецю подивитися з літака, то легко помітити її шестигранну форму.

Яка ж історія виникнення цієї споруди, хто її побудував?

Виникнення кріпості тісно переплітається з історією виникнення теперішнього обласного центра.

У середині XVIII століття по території нашої області проходив кордон російської держави. Сусідами в цій місцевості були турки, татари. Траплялися несподівані випадки, коли «добрі» сусіди вдиралися в межі російської держави і влаштовували звірячий розбій.

Царський трон займала тоді дочка Петра I Єлисавета. Вона вирішила за всяку ціну зміцнити південні кордони. Зокрема, вирішено було спорудити надійний форпост у верхів'ях степової річки Інгул. Крім цього, кріпость повинна була стати важливим стратегічним центром у відвоюванні причорномор'я. Це було в 1752 році.

Англію, Австрію і Туреччину заклопотали плани Єлисавети. Вони довгий час не давали згоди на будівництво фортеці поблизу кордону.

Та незважаючи на протест держав, зацікавлених у причорноморських степах, кріпость будувалась. Названо її було іменем Святої Єлисавети. Керував будівництвом військовий інженер Менцеліус. Будівельні матеріали заготовлялися в Чорному лісі.

У червні 1754 року кріпость була споруджена повністю — наспівані високі стіни. Навколо фортеці тягнулася глибока траншея,

яка підземним ходом з'єднувалася з Інгулом. При потребі відкривалися спеціальні шлюзи і траншея наповнювалася водою.

На території кріпості було розташовано до десятка різних будівель: військової казарми, склади, церква і т. д.

Поблизу фортеці поселилися греки, молдавани, серби, росіяни, старообрядці із Польщі і Чернігівської губернії. Таким чином, створювалося поселення, яке складало пізніше частину Єлисаветграду під назвою Бикова. Комендант кріпості

ва. Така ж історія Карабінерної, Пермської та інших вулиць, близько розташованих біля фортеці.

Наприкінці XVIII століття кріпость поступово втрачала військового значення тому, що південно-західний кордон російської держави встиг переміститися далі на захід і південь.

В 1784 році Катерина II видала указ про роззброєння кріпості. Було виведено основні війська, а гармати передано Чорноморській флотилії. В тому ж році поселення поблизу фортеці було названо Єлисаветградом.

Цікавим є і той факт, що під час існування кріпості тут побували Суворов, Кутузов, Пушкін та інші історичні особи.

Форпост відіграв велику роль у зміцненні братерської дружби слов'янських народів, а також мав неабияке значення у розгромі турецько-татарських полчищ.

В. ЮР'ЄВ.

Дев'яносто дев'ять мінусів

Є у Маловисківському районі село Плетений Ташлик. А в ньому є артіль імені 40-річчя Жовтня. Є тут і дідуся, і бабусі, і колгоспники середнього віку. Є і молодь. Багато кремезних хлопців, спритних дівчат, є і комсомольський секретар у них — Марія Кононенко.

Фейлетон

Поряд з цим колгоспом розташувалася артіль імені Котовського. Тут очолює молодь Леонід Цирфа.

Так ото ці два колгоспи з давніх-давен змагаються між собою по спортивній лінії.

Зустрінуться, бува, секретарі і починається поєдинок:

— Ага, Леоніде, у нас і досі легкоатлетів немає...

— Е-е-е, це — дрібниці! Он у нас навіть волейбольні команди на ладан дихають.

— Один — один, — хором відповідає молодь обох колгоспів.

— Немає гімнастичного майданчика...

— Спортивного інвентаря вдень з вогнем не знайдеш.

Це результати «змагань» коментують голови колгоспів Ф. А. Панкевич і Т. П. Супряга:

— Два—два, — посміхаються задоволено. Бо ні один, ні другий не хочуть і слухати про спортивні споруди.

А змагання тривають.

— Немає футболістів.

— Не створено секції велосипедистів...

— Що ж у нас є? — не витримує, нарешті, Марія Кононенко.

Леонід зніяковіло витирає спітніле чоло, мовчить.

— Що ж у нас є? — повторюють запитання хлопці і дівчата.

На це охоче відповідають спортсмени колгоспу імені Першого Травня з Ново-Українського району:

— Є гостра потреба засукувати рукави і взятися за діло!

Отак-то. Пора фінішувати. А то вже ходять чулки, що молодь обох колгоспів набрала солідну суму очок: аж по дев'яносто дев'ять... мінусів. І все з нічийним результатом.

Я. ВАЛЕНТИНОВ.

Нас запитують: Чи настала вже весна?

Відповідаємо: Згідно календаря — так. Але, якщо читачі нашої газети Олександр Гудалов і Анатолій Чалий з м. Кіровограда мають на увазі магазин «Готовий одяг» Кіровоградського міськпромоту, то весна явно ще не настала.

Тут, та й в інших магазинах, вдень зі свічкою не знайдеш світлих капелюхів,

плащів, пальт та інших атрибутів весняного вбрання. Ей, ей, який же твердий характер у керівників міськпромоту! Весняне сонце, і те не в силі розтопити лід їх безтурботності!

Нас запитують: Чим зайнятися молоді у Буховецькому клубі Бобринецького району?

Відповідаємо: Не гаючи часу, скликати комсомольські збори і суворо запитати секретаря комсомольської організації В. Сторчеуса, для чого його обрали секретарем, а завідувачого клубом І. Шеремета — за віщо він одержує державні гроші?

НАЙ... НАЙ...

НАЙБІЛЬШИЙ у світі острів — Гренландія. Його береги омивають води двох океанів Північного Льодовитого і Атлантичного. Площа острова — 2.176 тисяч квадратних кілометрів, з них 1.834 тисячі — вкрито льодовиками. На території Гренландії могли б розміститися Англія, Шотландія, Уельс, Франція, Італія, Голландія, Бельгія і Норвегія, разом узяті! Цікаво, що Гренландські льодовики — своєрідні «чемпіони» по швидкості руху.

«Найшвидшим» є льодовик Уперніник. За добу він «пробігає» до 38 метрів.

ПЕРША згадка про метеорит відноситься до 644 року до в. е. Найбільший метеоритний дощ спостерігався по всій землі в ніч з 12 на 13 листопада 1833 року. Він тривав більше 10 годин. В ту ніч впадо близько 240.000 метеоритів.

РІКА Амазонка — найбагатше водна. Кожну секунду вона поповнює Атлантичний оке-

ан майже на 120.000 кубічних метрів.

НАЙБІЛЬШИЙ в світі атолл — Бікіні (в Тихому океані). Американці зірвали над ним свою першу водну бомбу.

НАЙШВИДША морська тварина — це Солтфюрд, біля узбережжя Норвегії. Її швидкість досягає 30 кілометрів на годину.

НАЙСТАРОДАВНІШІ музичні інструменти — арфа і флейта. Згадка про них зустрічається в стародавньогіпетських пам'ятниках, які відносяться приблизно до четвертого тисячоліття до нашої ери.

НАЙСТАРОДАВНІШІЙ з малюнків, які дожили до наших днів, відноситься до періоду верхнього палеоліту (30.000—15.000 років до нашої ери). Це — зображення голови оленя, зроблене пальцем на стіні однієї з печер провінції Малага (Іспанія).

„РАДІСТЬ“

Миколка радий:
Як не танцювати,
Коли в селі старі пустили версію,

Що молодь буде
Двадцять літ гулять,
А з двадцяти —
Переїде вся на пенсію.

Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

Відповідь

Левко читає нишком казку,
Левко у класі, мов чужий.

— Ану, Левку, візьми указку

І Лену учням покажи! —
Левко мерщій схопився

й гучно

У класі випалив уміть:
— Хіба ж її не знають

учні —

На першій парті он сидить!
Олександр ШКАБОЙ.

ЗАГАДКИ ЗООЛОГІЇ

На шні горобця вдвоє більше хребців, ніж у жирафи.

В морях Далекого Сходу часто зустрічається риба з маленьким вискаленим ротом, озброєним чотирма зубами, схожими на долото. Рибалки Примор'я називають її скалозубом. Цю рибу дуже цінять в Японії, де вона відома під назвою «фугу». У японців фугу вважається величезним ласощам. Однак, ласувати нею небезпечно. М'ясо деяких видів фугу вміщує в собі смертельну отруту, але які саме види отруті, поки що точно не встановлено. Тому той, хто їсть фугу, ніби тягне білет лотереї. Складена навіть приказка: «Коли хочеш їсти фугу, напиши спочатку заповіт».

Далеко не всі птахи одних і тих же порід розуміють один одного. На півку магнітофону записали крик галок, які гніздяться у Франції. Потім ці записи були відтворені в місцях, де гніздяться галки на американському березі. Виявилось, що тільки невелика частина американських галок реагувала на крики своїх французьких ровесників. Решта ж залишалась байдужими. Не всі французькі галки розуміли «по-американському». Мабуть, серед птахів є володіючі «іноземними мовами» і менш освічені.

ПРИКЛАД Таміли КОЗЛОВСЬКОЇ

В ОДНОМУ з березневих номерів «Молодого комунара» ми прочитали про парашутистку-першорозрядницю Тамілу Козловську. Її наполегливість і сміливість не могли не схвилювати нас.

— А що, коли і в Березинці організувати гурток парашутистів, — звернулася до мене доярка Тамара Шелест.

Подруги Тамари звели здивовано брови:

— А з чого ж стрибати будемо?

— Хіба що з печі, — жартували дівчата.

Після цієї розмови я порадився з членами комсомольського комітету. Хороше рішення було гаряче підтримано.

Не встигли ще й об'явити написати про створення парашутного гуртка, як більше двадцяти п'яти юнаків і дівчат сама вирішили займатися цим видом спорту. Серед них — Галина Ковальова, Люба Власова, Віра Ткач та інші молоді робітники та колгоспники.

Чуїно поставилися до ентузіастів у Кіровоградському аероклубі. Гуртківцям передали два парашути, а також необхідне спорядження.

Так у Березинці почав працювати гурток любителів білого купола. Керує роботою гуртка парашутист-другорозрядник Олександр Гричущкін.

В. БОНДАРЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Салавата Юлаєва Кіровоградського району.

Іграшковий телевізор

Дитині хочеться подивитися телевізор. А вже це так цікаво — сидиш дома, а тобі показують кіно. Але ж біда: мама знову не дозволила дивитися новий фільм.

Хороший подарунок дітям приготували інженери і робітники Петродворецького годинникового заводу. Тут вже почато масове виробництво іграшки, яка нагадує телевізор. Спереду на гарній пластмасовому корпусі — ручка настройки.

Повернеш її — і на освітленому екрані починеться справжнє «кіно».

Як же діє «телевізор»? Музичний механізм має пружину. Кадри «фільму» нанесені на диск, що й обертається перед екраном. А лампочка освітлення живиться від батарейки.

КОЛИ Б...

НА КВАРТИРІ у Вольтера можна було завжди зустріти кого-небудь з молодих літераторів. Видатний французький письменник — просвітитель охоче приймав їх, допомагав дружніми порадами.

Одного зимового вечора Вольтер сидів у кірсілі, що стояло напроти каміна, і,

— Можливо, на перший погляд мов захоплення здаватиметься якоюсь забавою. Але зараз ви самі переконаєтесь, наскільки цікаво колекціонувати марки.

Смаглявий юнак розв'язав папку і почав викладати на стіл жовті, червоні, сині конверти.

— Бачите, скільки у мене друзів? А це ж далеко не вся моя кореспонденція.

Щодня одержує Олег Стомаченко по кілька листів із штемпелем «міжнародний». Пишуть українським друзів з далекої Бразилії, Індії, Китаю, Індонезії, Португалії, Америки... Пишуть люди різного віку, різних професій. Він підтримує зв'язки з філателістами сорока двох країн світу.

Бортфельдшера санітарної авіації О. Стомаченка товариші по роботі знають, як чуїного, скромного, старанного юнака. Він дуже любить свою професію. Але не менше захоплюється і колекціонуванням, якому віддає весь свій вільний час. Ще коли навчався в Івангородській середній школі Олександрівського району, почав збирати поштові марки. Тоді розіслав свою адресу тільки в країні народної демократії і чекав перших цікавих марок. А зараз їх у нього близько дванадцяти тисяч. О. Стомаченко цікавиться природою, архітектурою, культурою тих країн, звідки одержує листи.

Більше року переписується юнак з М. Джавараджем, студентом інженерного факультету, який проживає в індійському місті Мадарай. Далекий друг пише, що йому дуже хочеться вивчити російську мову, бо слово «спутник» нині звучить однаково на всіх мовах світу.

Один лист за іншим перечитує Олег і, хоч не дослібно, та все ж переказує зміст написаного по-англійському, німецькому, французькому, добре розуміє листи слов'янських друзів. Правда, іноді трапляється щось незрозуміле. Тоді на допомогу приходять словники. О. Стомаченко є членом одинадцяти міжнародних клубів філателістів, членом московського клубу колекціонерів.

— Цей лист прийшов з Ісландії, — говорить Олег, — його прислала літня людина — професор Рейк'явікського університету Б. Кяртонссон. Як бачите, старики теж захоплюються цією справою.

Професор пише, що дуже радий познайомитися з коном із Росії, з країни, яку вважає надійним оплотом миру.

Переглянувши всі листи і марки, зрозуміло, немає можливості їх же так багато. Але ось найбільш цікавий з них. Зворотня адреса — Амстердам. Голландський юнак Хорст Заум написав по-російському.

І хоч в листі немало перекручених слів, всерйоз не можна без хвилювання читати про те, що Заум любить російську мову, російський балет, українські танці. «Напиши, як проводить час ваша молодь?» — запитує Хорст.

Молодий африканець з Кенії «вдичний росіянам» за те, що вони борються за незалежність колоніальних країн. В кінці невеличкого листа він написав по-російськи: «Спасибо. Хорошо».

Так, дійсно добре мати так багато друзів і одержувати від них листи, в яких відчутне тепло і симпатії народів світу до Радянського Союзу.

М. ГАЛИЧЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

На знімку: О. Стомаченко знайомиться з надісланою кореспонденцією.
м. Кіровоград.

М. ГАЛИЧЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

На знімку: О. Стомаченко знайомиться з надісланою кореспонденцією.
м. Кіровоград.

Фото В. Ковпака.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В кінотеатрах міста

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Граф Монте-Крісто». Початок: першої серії — о 8 год. 30 хв. ввечера, другої серії — о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 20 хв., 1 год. 10 хв., 3 год. 14 год. 50 хв. дня, 6 год. 40 хв. і о 10 год. 30 хв. ввечера.

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». «Літаючий корабель». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год., 12 год. 30 хв. і о 2 год. дня. «Солдати без мундирів». Початок о 3 год. 30 хв. і о 5 год. 30 хв. дня, 7 год. 30 хв. і о 9 год. 30 хв. ввечера.

КІНОТЕАТР «МІР». Для дітей — «Політрена пошта». Початок о 10 год. ранку та 11 год. 20 хв. дня. «Хмари над Борськом». Початок о 12 год. 40 хв., 2 год. 30 хв. і о 4 год. 20 хв. дня, 6 год. 10 хв., 8 год. і о 9 год. 50 хв. ввечера.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікально-документальні фільми: «Темні люди», «Циганські наспіви», «Радянська Україна» № 13/61, «Наука і техніка» № 5/81. Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 8 год. 30 хв. ввечера. Художній фільм «Людина тисячі облич». Початок о 9 год. і о 10 год. 50 хв. ввечера.

КІНОТЕАТР «СУПУТНИК». 1—2 квітня «Літак відходить о 9-й». Початок о 4 год., 6 год., 8 год. 2 квітня — для дітей — «Врятуване покоління». Початок о 12 год., 2 год.